

POROČILO O DELU SLOVENSKEGA ETNOGRAFSKEGA MUZEJA od januarja do julija 1999

Ko znova sedam pred svetleče prazen računalniški ekran, da bi nanj ubesedila zadnjih šest mesecev delovnega utripa v Slovenskem etnografskem muzeju, se sprašujem, zakaj pisati o nečem, kar je bilo vendar vidno, kar je bilo celo odmevno in o čemer najbolj oprijemljivo priča kup natisnjenih publikacij, plakatov, vabil in zabeleženih vtisov? Odbija me občutek neobhodnega ponavljanja posameznih stavkov in nekaterih že večkrat zapisanih ugotovitev. Odbija me tudi večna dilema med "povedati vse" – kar ni niti potrebno in bi ne bilo niti smiselno, čeprav šele "vse" sestavlja celostno podobo raznolike muzejske dejavnosti – in "povedati selekcionirano", izpostaviti le bistveno.

Slovenski etnografski muzej je nedvomno tudi prvo polovico svojega drugega leta na Metelkovi "preživel zelo intenzivno, ustvarjalno in izjemno delavno". Izpeljali smo vse načrtovane, prijavljene in sofinancirane projekte in poleg teh še nekaj manjših akcij, kakršne kot živahna in odprta kulturna ustanova, ki se z občutkom odziva na ustrezne pobude, z veseljem sprejemamo v svoje okrilje.

RAZSTAVNA DEJAVNOST

Tudi z letošnjim razstavnim ciklusom smo poskušali čimbolj slediti naši programski usmeritvi, v skladu s katero v vsakokratnem ciklus umeščamo poleg osrednje, domače, "hišne" muzejske razstave vsaj po eno razstavo (ali kak drug kulturni dogodek), ki je plod sodelovanja z zamejskimi ustanovami; tako, ki prihaja iz katere izmed drugih evropskih dežel; tako, ki približuje kulturno dediščino ali način življenja med nami živečih pripadnikov drugih etnij in še razstavo oziroma dogodek z zunajevropskimi vsebinami.

Razstavna hiša SEM, začasno razstavišče

Ciklus leta 1999 je 4. marca (do 28. marca) odprla razstava **Vonj po morju** (kustodinja razstave Polona Sketelj, postavitve Mojca Turk, video Nadja Valentinčič), o slovenskem morskem ribištvu med Trstom in Timavo skozi stoletja. Pripravil jo je zamejski

Tiskovna konferenca ob odprtju razstave *Vonj po morju*, o slovenskem morskem ribištvu med Trstom in Timavo skozi stoletja (foto B. Mučič, marec 1999).

Odprtje razstave *Vonj po morju*, o slovenskem morskem ribištvu med Trstom in Timavo skozi stoletja (foto B. Mučič, marec 1999).

Razstava Vonj po morju, o slovenskem morskem ribištvu med Trstom in Timavo skozi stoletja
(foto B. Mučič, marec 1999).

Odprtje razstave Pisane kraslice, pirhi z Moravske (foto B. Mučič, april 1999).

Odprte razstave Pisane kraslice, pirhi z Moravske (foto B. Mučič, april 1999).

samohodec Bruno Volpi Lisjak (in ne katera izmed tamkajšnjih ustanov), pomorščak in ponosen Slovenec, zaljubljen v kulturno dediščino svojega okolja. Na razstavi smo javnost med drugim seznanjali tudi z edinstveno muzealijo iz naših zbirk, s čupo, z drevakom izjemnih mer, oblike in namembnosti, ki čaka na svoj prostor v še vedno neprenovljeni razstavni hiši. Vonj po morju se je v aprilu preselil v Tehniški muzej Slovenije.

V okviru gostovanj iz posameznih evropskih dežel so s pomladjo, od 1. aprila do 16. maja, prišle k nam **Pisane kraslice, pirhi z Moravske** (kustodinja razstave Bojana Rogelj Škafar, postavitev Mojca Turk in Jaroslava Mrhačova). Razstavo avtorice dr. Eve Večerkové, kustodinje Moravskega muzeja v Brnu, je "omogočil" 20. člen Programa sodelovanja v kulturi, izobraževanju in znanosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Češke Republike za leta 1998-2002.

Poleg gradiva iz Moravskega muzeja so si obiskovalci lahko ogledovali še zbirko devetdesetih čeških (med njimi tudi moravskih) *kraslic* iz zapuščine slovenskega arhitekta Ivana oziroma Johna Jagra (1871-1959) in njegove kolorirane risbe moravskih pirhov, ki jih hranijo v biblioteki Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Razstavili smo jih v sodelovanju s kolegico Sinjo Zemljič Golobovo z Inštituta za slovensko narodopisje ZRC SAZU.

3. junija smo slavnostno in razigrano odprli našo osrednjo razstavo leta 1999, **Igrače - stare in nove, moje in tvoje**, avtorice Tanje Tomažič (postavitev Jurij Kočbek, zvok Boštjan Perovšek). Z njo igrivo stopamo proti izteku predzadnjega in v začetek

Transparent na Dalmatinovi ulici, ki vabi na razstavo Igrače, stare in nove, moje in tvoje (foto B. Mučič, julij 1999).

Odprtje razstave Igrače, stare in nove, moje in tvoje (foto B. Mučič, junij 1999).

Razstava Igrače, stare in nove, moje in tvoje (foto B. Mučič, julij 1999).

Razstava Igrače, stare in nove, moje in tvoje (foto B. Mučič, julij 1999).

zadnjega leta tega tisočletja, saj bo na ogled do konca januarja leta 2000. Poleg ogleda razstavljene zbirke, ki je zvočno oživiljena, smo našim najmlajšim, mladim in tudi malo manj mladim obiskovalcem omogočili sproščeno igro v opremljeni muzejski igralnici. Okoliškim in vsem drugim otrokom pa smo v parku pred vhodom v razstavno hišo uredili še pravo otroško igrišče z gugalnicami in vrtiljakom.

Upravna hiša SEM, razstavišče v hodnikih

194 Do srede marca tega leta si je bilo mogoče na hodnikih naše upravne hiše ogledati prigodno razstavo **SEM poldrugo leto na Metelkovi, vidni sadovi dela** (postavitev Mojca Turk), ki smo jo ponosno odprli tik pred iztekom leta 1998, 17. decembra. Z njo smo vizualno poročali o delu muzeja: o naših razstavah, o novi celostni podobi, o založniški in pedagoški dejavnosti ter o novih pridobitvah – nakupih in donacijah.

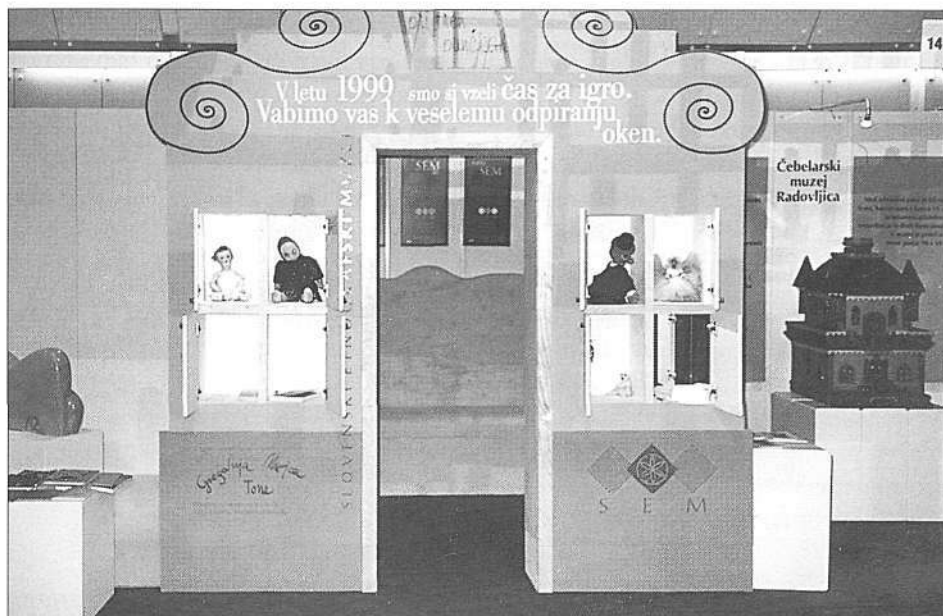
Med 25. marcem in koncem aprila smo sprejeli pod streho vznemirljivo fotografsko razstavo **...pozdravite mi Sarajevo**. Postavili so jo študentje Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo FF v Ljubljani, ki so v sklopu seminarja "Etnologija Balkana" lani decembra obiskali Bosno in Hercegovino in potem pripravili predstavitev svojih tamkajšnjih povojnih fotografskih impresij.

8. aprila smo se ponovno poklonili svetovnemu dnevu Romov. Naš Hommage svetovnemu dnevu Romov je bila prigodna razstavnica **Romi, kako jih vidimo?** z večerom romske poezije (v sodelovanju z Zvezo romskih društev). Razstavili smo povedne risbe dvanajstih srednješolk (dijakinj Srednje vzgojiteljske šole in gimnazije Ljubljana), ki so upodobile svoje predstave o Romih.

In ob Mednarodnem dnevu pregnancev, 16. junija, smo odprli vrata še fotografski razstavi **Fildžan** (do 18. julija), s katero je skupina bosansko hercegovskih študentov pregnancev, članov Fotoklepetalnice (dela projekta "Pregnanci" KUD-a France Prešeren), upodobila nekaj elementov njihove tradicijske kulture.

Izven domače muzejske hiše

S svojo razstavno dejavnostjo smo seveda stopali tudi preko praga domače muzejske hiše. Med 13. in 19. majem smo se pisano predstavljali na letošnjem Muzejskem sejmu v Cankarjevem domu, na temo Moj najljubši predmet. Z **Vilo "pri treh punčkah"**, z razstavno sejemsko stojnico, oblikovano kot hišica za punčke (postavitev Mojca Turk, zamisel I. S.), in z izborom najljubših predmetov muzejske svetovalke Tanje Tomažič, smo napovedovali njeno in našo razstavo Igrače – stare in nove, moje in tvoje. Junija pa je nastopil čas za veliko selitev, za že lep čas dogovorjeno mednarodno gostovanje razstave **Udomačena svetloba** (etnološki pogled na svetila...) avtorice Irene Keršič (postavitev Mojca Turk, video Nadja Valentinčič, zvok Lado Jakša) v Etnografskem muzeju v Zagrebu. Slavnostno odprtje je bilo 29. junija.

Stojnica SEM na 4. Slovenskem muzejskem sejmu v Cankarjevem domu (foto L. Benigar, maj 1999).

Obisk

V obeh muzejskih hišah na Metelkovi si je naše razstave do konca junija ogledalo **7.884 obiskovalcev**. Skupaj s predavanji, Etno večeri (Slovenskega etnološkega društva) in raznimi sestanki je imel muzej **9.066 obiskovalcev**.

REDNA DEJAVNOST

(raziskovalna dejavnost, delo v muzejski dokumentaciji in knjižnici, odnosi z javnostmi, pedagoška dejavnost, delo v konservatorsko-restavratorskih delavnicah, nove pridobitve)

Raziskovalno delo posameznih kustodinj in kustosov je povečini sledilo več let potekajočemu, že kar stalnemu, "rednemu" hišnemu projektu sistematičnega urejanja zbirk in njihovega raziskovanja. Mag. Andrej Dular je spomladi v tem okviru končal katalog zbirke *modelov za modri tisk*. Zdaj piše sklepna poglavja razprave o tej obrtni dejavnosti na Slovenskem in do izteka leta bo oboje pripravil za objavo v Knjižnici SEM. Mag. Janja Žagarjeva je urejala zbirki pokrival in perila ter začela z raziskovanjem in s pripravami na objavo zbirke *pokrival*. Bojana Rogelj Škafarjeva pa je preučevala zbirke predmetov, ki so bili v rabi kot ljubezenska darila (trniči in pisave za trniče, preslice,...), ter napisala razpravo o ljubezenskih darilih v slovenski tradicijski kulturi za katalog razstave Ljubezen je v zraku (odprli jo bomo februarja leta 2000). In sklenjeno je bilo, da naj vsaka kustodinja oziroma kustos – neglede na objavo (ki je odvisna od ritma

izhajanja Knjižnice SEM) in še posebej z mislimi na stalno postavitev študijskih zbirk, na naš "Urejeni svet predmetov" oziroma "Enciklopedijo stvari" – letno (odvisno od obsega zbirke) sistematično uredi in preuči vsaj eno zbirko. Kontinuirano, čeprav bolj umirjeno (zaradi nam neljubega odlašanja s prenovno razstavne hiše), je teklo tudi drugo delo za stalno razstavo, zlasti izdelava še bolj detailnega scenarija "Zgodbe o preživetju in o razkošju", muzejske upodobitve slovenske tradicijske kulture skozi življenjsko zgodbo o posamezniku in njegovih družbenih vlogah (mag. Janja Žagar).

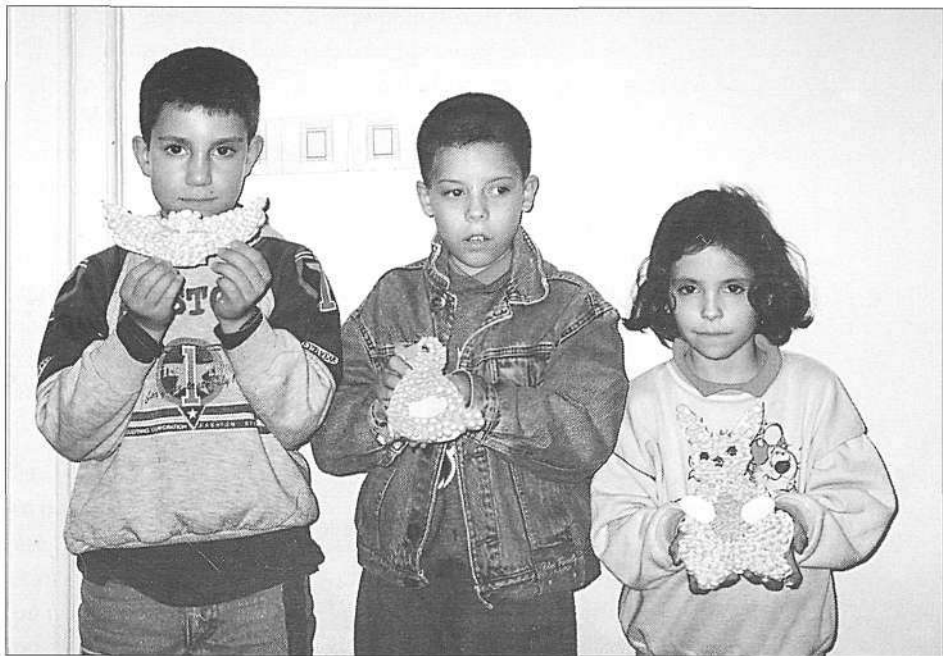
196

V našem oddelku muzejske dokumentacije so se v prvi polovici tega leta intenzivno ubadali s sistemskimi rešitvami (še posebej z usklajevanjem z mednarodnimi etnološkimi standardi) za vnos našega dokumentacijskega sistema v program, ki so ga razvili v Mestnem muzeju. Po poročilu vodje oddelka Alenke Simikič je tako prilagojen program zdaj tik pred testiranjem. V okviru rednega dela je bilo inventariziranih 1000 fotografij z negativi in 384 diapozitivov. Pridobljen je bil celoten hišni arhiv (25 listin) iz Posavja in več kot 40 starih fotografij.

V muzejski knjižnici je nemoteno potekalo redno knjižnično delo: sprotna katalogizacija monografij (80 enot), sprotna katalogizacija periodičnih publikacij, izdelovanje bibliografij delavcev muzeja (60 enot), izdelovanje bibliografije revije Etnolog (26 enot), iskanje po elektronskih virih za potrebe kustodinj in kustosov in izdelovanje hemeroteke. Opravljeni sta bili retrospektivna katalogizacija monografij (55 enot) in inventura ter retrospektivna katalogizacija periodičnih publikacij (60 naslovov oz. 1190 letnikov). Med dejavnosti naše knjižnice sodita tudi distribucija in popularizacija publikacij, ki jih izdajamo. Knjižnična študijska čitalnica je tako tudi v prvi polovici tega leta gostila vse hišne tiskovne konference. Vodja knjižnice dr. Nena Židov pa je razmeroma dosti časa posvečala uredniškemu delu pri izdaji nove knjige v zbirki Knjižnica SEM (Tanja Tomažič, Igrače) in pripravi prvega zvezka naslednjega letnika Etnologa (referati mednarodnega simpozija Etnološki in antropološki vidiki preučevanja smrti).

Delo službe za odnose z javnostmi je potekalo v najbolj neposredni povezavi z vsemi razstavnimi projekti in drugim javnim muzejskim delovanjem. Poleg koordinacije projektov, marketinga, protokola in organizacije odprtij, oglaševanja in obveščanja, dopolnjevanja spletnih strani muzeja (skupaj s Tonetom Pircem), pisanja vlog, pisem in zahvalnih pisem pokroviteljem, priprave gradiv in sporočil za tisk, organizacije tiskovnih konferenc ipd., je Nina Zdravič Poličeva, vodja službe za odnose z javnostmi, sodelovala še pri organizaciji letošnje konference EMYA v Ljubljani.

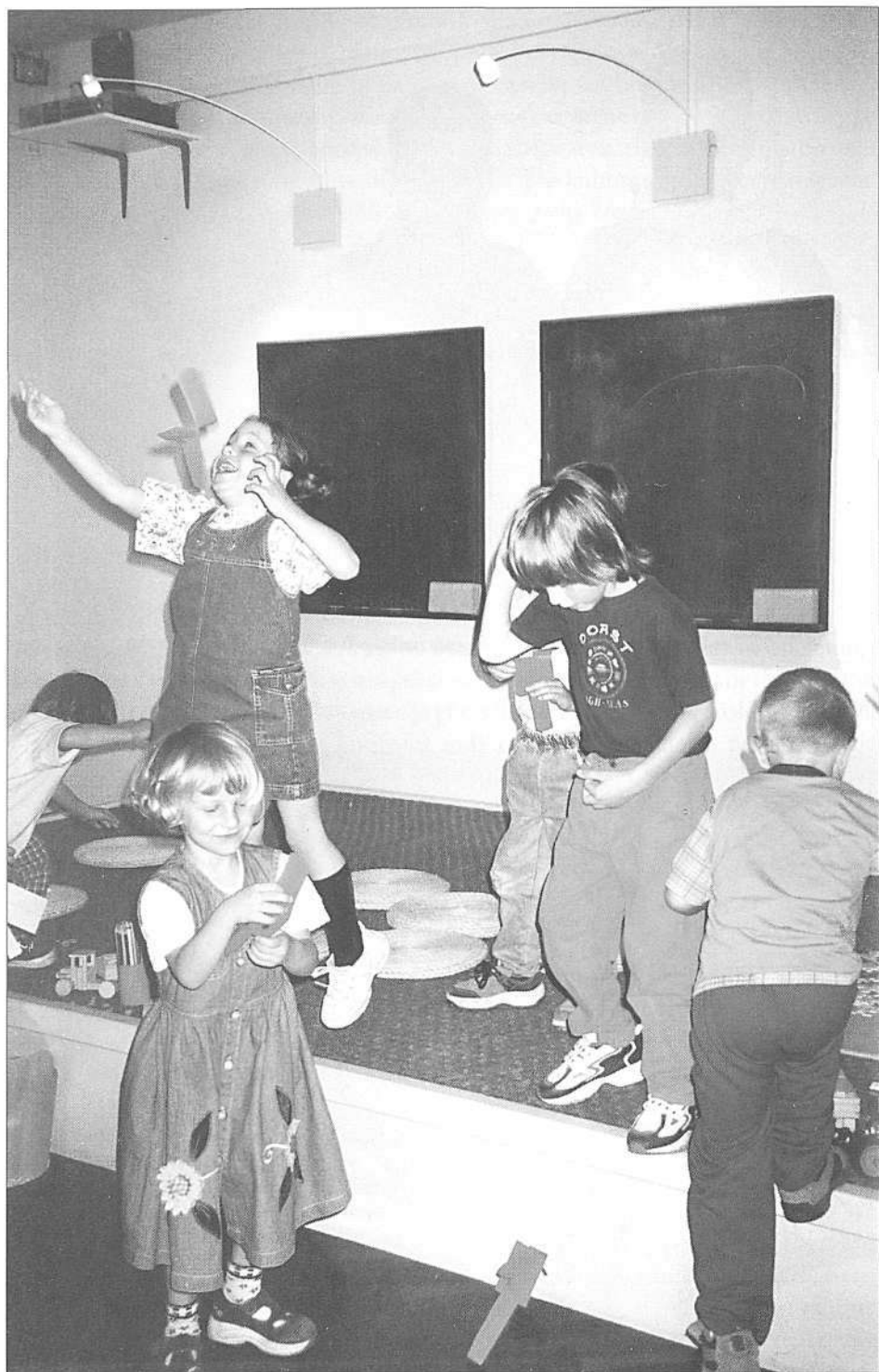
Z razstavnimi projekti je bilo prvih šest mesecev tega leta povezano tudi delo naše pedagoško-andragoške službe. V tem okviru so se zvrstile vedno živahno obiskane delavnice izdelovanja vozlov in barčic iz orehovih lupin (ob razstavi Vonj po morju), pirhov in velikonočnih živalic (ob razstavi Pisane kraslice, pirhi z Moravske) ter "četrtkove delavnice" (ob razstavi Igrače) *Ekate bekate, Naredi si zmaja, Jaz možiček kopitljaček, Punčka iz cunj – igrača naših babic, Prstne lutke, Moda iz kartona, Naredi si svojo vas in*

Delavnica izdelovanja živalic – velikonočnih simbolov (foto S. Kogej Rus, april 1999).

Poslikavanje lesenih deščic – panjskih končnic (foto S. Kogej Rus, maj 1999).

Igralnica na razstavi igrač (foto S. Kogej Rus, junij 1999).

Prehitimo šolski zvonec. Poleg popoldanskih delavnic je muzejska pedagoginja Sonja Kogej Rusova realizirala še več delavnic za predšolske in šolske skupine, ki jih je obiskalo 950 otrok. Z najmlajšimi je izdelovala zajčke iz papirja, gugalne konjičke in poslikane lesene deščice – “panjske končnice” (slednje v sodelovanju z zunanjo sodelavko Vinko Miklavčič), s šolarji pa cvetice iz papirja, pustne maske, “panjske končnice”, pisanice, vozle in možičke kopitljačke. V prvih poletnih dneh je izpeljala tudi delavnico slikanja “panjskih končnic” za udeležence 35. seminarja slovenskega jezika, literature in kulture. Več kot štirideset udeležencev in organizatorji seminarja so navdušeno sprejeli tako neposredno seznanjanje z dediščino. “Bili so navdušeni in tudi nas veseli, da so lahko ob odhodu v svoje države s seboj odnesli tako pristen dokaz slovenske kulturne dediščine, ki so ga tudi sami oblikovali.”

199

V naših **konservatorsko-restavratorskih delavnicah** so bili v prvi polovici tega leta – poleg redne skrbi za konservatorsko vzdrževanje predmetov v depoju – zaposleni še posebej z delom za vse razstavne projekte. Poleg konserviranja oziroma restavriranja množice predmetov (med njimi tudi številnih novih pridobitev) za razstavo Igrače – stare in nove, moje in tvoje, so izdelali ali predelali razstavne opreme za razstave: Vonj po morju, Pisane kraslice in Igrače ter skupaj s **tehnično službo** sodelovali pri njihovem postavljanju in podiranju. Njihovo delo (v sodelovanju s tehnično službo) je bila tudi ureditev podstrešja razstavne hiše za naš likof ob dokončanju prenove strehe – “pete fasade”. Najbolj zamuden delovni zalogaj ekipe konservatorsko-restavratorskih delavnic (in tehnične službe) pa je bilo obnavljanje celotne opreme razstave Udomačena svetloba pred njenim gostovanjem v Zagrebu.

O novih pridobitvah muzejskih predmetov tokrat ni mogoče kaj dosti napisati. Poleg manjših sprotnih nakupov posameznih kustodinj in kustosov (npr.: žrmlje, sadni mlin, nekaj oblačilnih kosov,...) kaže omeniti le številne novo pridobljene igrače (podarjene in kupljene), ki so v času nastajanja razstave smiselno dopolnile obstoječo zbirko.

V okviru naše redne dejavnosti pa je treba omeniti vsaj še sodelovanje v izobraževalnem programu Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete (vodeni obiski študentov po razstavah in depojih, v muzejskih prostorih realizirana tematska predavanja kustodinj in kustosov SEM-a v okviru splošnega seminarja za slušatelje četrtega letnika in podiplomskega študija), sodelovanje v izobraževalnem programu Univerze za tretje življenjsko obdobje (premostitev etnoloških predavanj v prostore muzeja, predavanja kustodinj in kustosov SEM-a), sodelovanje (pisanje gesel) pri skupnem etnološkem projektu, Priročniku slovenske etnologije, in udeležbe posameznikov na različnih konferencah, strokovnih sestankih ipd.

ZALOŽNIŠKA DEJAVNOST

200

Osmi letnik naše znanstvene periodične publikacije *Etnolog*, ki je vsako leto bolj obsežna (z lanskimi 517 smo jo poredili na 558 strani) in zato z izidom vedno malce zamuja, smo predstavili na *tiskovni konferenci 18. marca*. Posvetili smo ga nekdanjemu direktorju dr. Ivanu Sedeju in ga vsebinsko zamejili s področji ljudske umetnosti, stavbarstva, konservatorstva in notranje opreme, ki se jim je Sedej največ posvečal. Drugi večji muzejski založniški podvig, izdajo nove knjige v naši zbirki Knjižnica Slovenskega etnografskega muzeja, dela Tanje Tomažič **Igrače**, smo realizirali v maju in predstavili na *tiskovni konferenci 2. junija*. Poleg navedenega smo natisnili še zloženko ob razstavi **Vonj po morju** (*tiskovna konferenca 4. marca*), zloženci ob razstavah **Igrače - stare in nove, moje in tvoje** in **Udomačena svetlost**, katalog češke gostujoče razstave **Pirhi na Moravskem** (*tiskovna konferenca 1. aprila*), tri plakate (**Vonj po morju**, **Pisane kraslice...**, **Igrače...**), vabila (**Vonj po morju**, **Pisane kraslice...**, **Igrače...**) ter razmnožili tudi nekaj drugega informativnega gradiva o dogajanju v naši ustanovi (delavnice, predavanja, obe fotografski razstavi) in nekaj vabil na posamezne dogodke (Hommage svetovnemu dnevu Romov, likof na podstrešju razstavne hiše,...). Junija pa nas je razveselil še dolgo pričakovani izid tudi našega zbornika **Linen on Net** (tristo izvodov smo odkupili s pomočjo MK), s katerim smo reprezentančno sklenili mednarodni projekt *Linen on Net – the Common Roots of the European Linen Patterns*, ki je v preteklem letu potekal v okviru programa EU Raphael. Prispevki piscev iz vseh partnerskih držav so objavljeni v materinščini – v finščini, švedščini, italijanščini, slovenščini – in v angleščini.

MEDNARODNO SODELOVANJE

V sklopu mednarodnega sodelovanja je v prvi polovici tega leta nemoteno potekalo naše delo v NET-u, Mreži evropskih etnografskih muzejev. Slovenska dopisnica Irena Keršičeva je sodelovala pri organizaciji tretje generalne konference Mreže evropskih etnografskih muzejev v Namurju v Belgiji (od 10. do 12. februarja 1999). Aktivno se je udeležila in pripravila slovenski del skupne fotografske razstave na temo starosti (ki jo je realiziralo dvanajst evropskih muzejev, med njimi tudi SEM). Pisne prispevke na teme šestih okroglih miz so napisale še Tanja Tomažič, Nina Zdravič Polič, Bojana Rogelj Škafar in mag. Inja Smerdel. Referati konference bodo objavljeni v zborniku, ki ga bomo uredili v SEM-u in natisnili v Ljubljani.

Náš Raphaelov projekt *Linen on Net* se je zaradi subjektivnih težav finskega koordinatorskega z januarjem leta 1999 končal, čeprav smo vsi partnerji že načrtovali novo prijavo in oblikovali izhodišča za nadaljevanje projekta. Marca 1999 pa je sledilo vabilo znanega koordinatorskega, ETN, European Textile Network, k novemu Raphaelovemu projektu *Virtual European Textile Heritage Sites 'Itineraries'* (Virtualni vodniki za potovanja po mestih evropske tekstilne dediščine). Evropska komisija je namreč podaljšala program Raphael in razpisala njegovo "Action III" za projekte, ki bodo trajali od junija 1999 do decembra 2001. V skupini je deset dokaj različnih evropskih muzejskih ustanov:

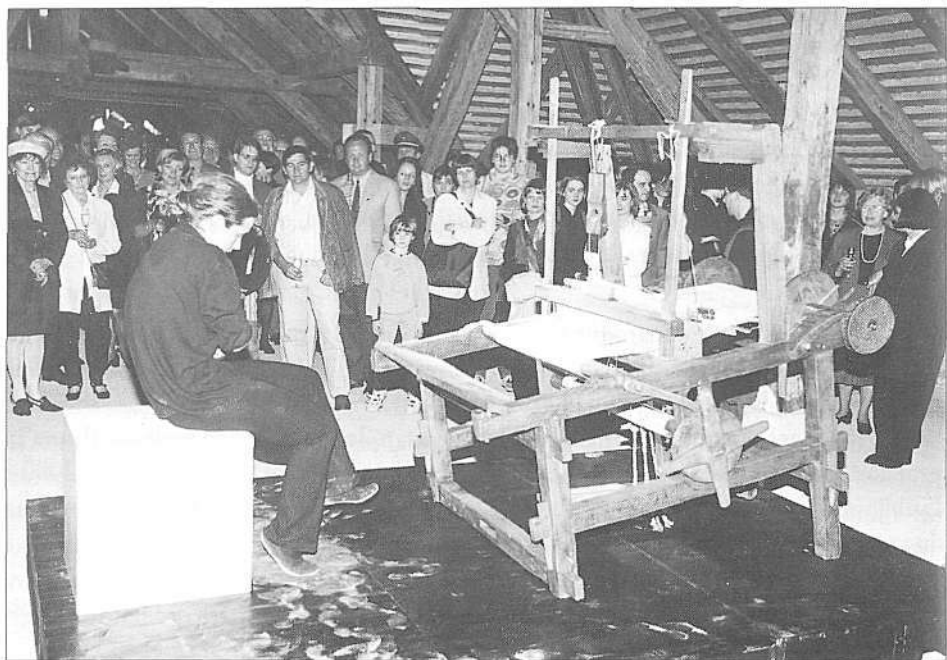
Udeleženci republiškega srečanja mladih zgodovinarjev ZPMS pred muzejem (foto S. Kogej Rus, maj 1999).

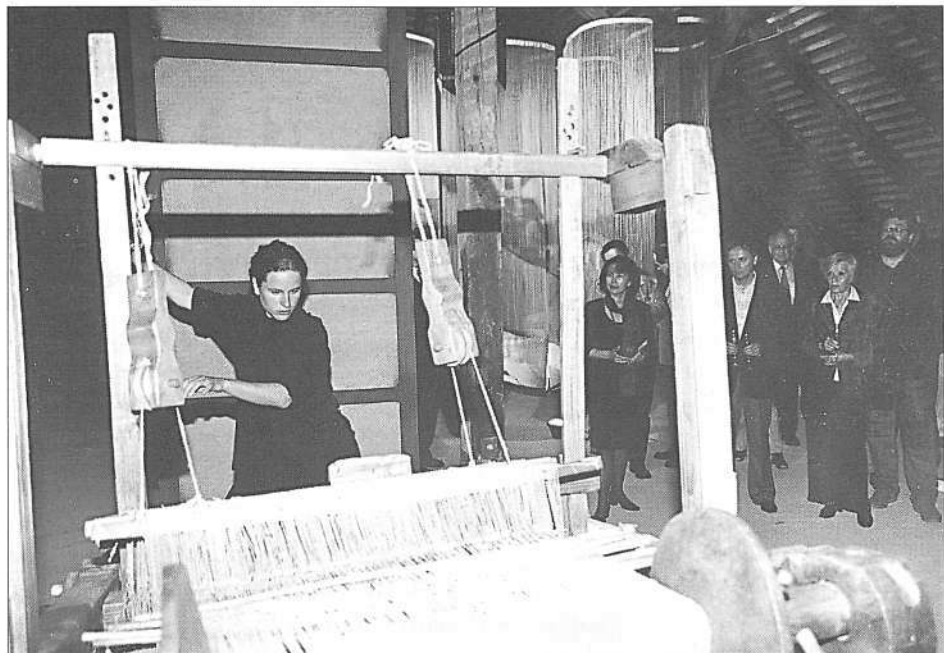
Nizozemski tekstilni muzej v Tilburgu, italijanska fondacija Tekstilni muzej v Chieriju, Nemški muzej tehnike in znanosti v Berlinu, Finski muzej obrti v Jyväskylä, muzej Rubensova hiša v Antwerpnu, Avstrijski etnografski muzej na Dunaju, Nacionalni muzej noš v Lisboni, Embroiders' Guild Museum v Londonu, Ruski etnografski muzej v St. Petersburgu in Slovenski etnografski muzej v Ljubljani. Prvega delovnega sestanka partnerskih ustanov v St. Petersburgu (25. in 26. junija) sva se udeležili mag. Janja Žagar in mag. Inja Smerdel. Sredi julija nam je koordinator sporočil, da je Evropska komisija predlog sprejela. Tako se za nas začne delo na novem, skoraj triletnem mednarodnem projektu, s katerim Slovenski etnografski muzej (kot izbrana kontaktna informativna točka za jugovzhodni del Evrope) tokrat ne bo razkrival in promoviral le svojega gradiva, temveč bo na zemljevid evropske tekstilne dediščine, ob pričakovanem sodelovanju, vnašal tudi tekstilne zbirke drugih slovenskih muzejev.

V okvir našega mednarodnega sodelovanja sodi še junijski obisk (19. 6.) prof. dr. Patricie Lysaght z Oddelka za irsko folkloro Univerze v Dublinu, predsednice Mednarodne komisije za etnološko preučevanje hrane, ki je prišla na ogled ustanov (SEM-a, ISN ZRC SAZU) in lokacij, gostiteljic in prizorišč 13. mednarodne konference na temo Hrana in praznovanje – od posta do preobilja. Konferenca bo med 5. in 11. junijem leta 2000 v Ljubljani, Preddvoru in Piranu, s slavnostnim odprtjem in prvima dvema delovnima dneva v Slovenskem etnografskem muzeju.

Odprtje prenovljene strehe razstavne hiše (foto B. Zupancič, maj 1999)

203

Odprtje prenovljene strehe razstavne hiše (foto B. Zupančič, maj 1999)

DRUGO

V našem muzeju se je tudi v prvih šestih mesecih tega leta "poleg vsega navedenega, ki nikakor ne more biti popolno, saj so v poročilih sodelavcev SEM-a nanizana še mnoga bolj ali manj vidna delovna prizadevanja, še marsikaj dogajalo". Naj omenim le delovna srečanja in predavanja kulturnega društva Folk Slovenija in društva čipkaric, delovna srečanja in cikel predavanj članov skupine seniorjev Društva za prostovoljno in preventivno delo, sestanke članic Sile, sestanke in Etno večere Slovenskega etnološkega društva. Med 14. januarjem (prvo muzejsko predavanje za t.im. "tretjo univerzo", predstavitev muzeja in razstave, mag. I. Smerdel, mag. J. Žagar) in 27. majem (javno predavanje mag. Veronike Aplenc o zgodovinskem razvoju ameriške etnologije) se je v SEM-u tako zvrstilo kar 26 različnih predavanj (dr. Gorazda Makaroviča, dr. Matjaža Kmecla, dr. Marka Terseglava, dr. Vita Hazlerja, dr. Ivana Šprajca, mag. Mojce Terčelj, mag. Janje Žagar, mag. Andreja Dularja, Polone Sketelj, Marina Kranjaca, Daria Marušiča,...).

Pod prenovljeno streho razstavne hiše smo od 26. do 30. maja gostili Labirint "Križanke", skrivnostno predstavo v okviru festivala Exodos, v režiji Gabriela Hernandeza (produkcija ŠOU Ljubljana). Naša posebno slavnostna in malce nenavadna osrednja prireditev tega polletja pa je bilo deset dni pred tem **odprtje prenovljene strehe in podstrešja sicer še neprenovljene razstavne hiše**, nevsakdanji likof v čast "peti fasadi". Veseli, da smo spet nekaj premaknili, in željni s prenovo naše tako pričakovane razstavne hiše čimprej nadaljevati od temeljev proti vrhu, smo likof priredili na predvečer Mednarodnega dneva muzejev, 17. maja, in nanj povabili gospoda Milana Kučana, predsednika Republike Slovenije, častnega pokrovitelja projekta novega Slovenskega etnografskega muzeja. V zadnjem trenutku se je opravičil s prijaznim pismom ter zamudil šarmanten večer, množico vznemirjenih, praznično in optimistično razpoloženih ljudi in naslednji kulturni program: muziciranje *Ante Upedanten bande* s Pivke, enodnevno razstavo barvitih tkanih teles samostojne umetnice *Ete Sadar Breznik*, njenih *Imaginarnih prostorov*, in nastop *Polone Janežič*, študentke pri Studiu za pantomimo Andresa Valdesa, ki je pri razstavljenih statvah – krosnah iz Bele krajine iz 19. stoletja, iz zbirk Slovenskega etnografskega muzeja – *tkala čas*.

Med "drugo" je mogoče uvrstiti tudi tri protokolarne obiske muzeja: 31. marca obisk soproge portugalskega finančnega ministra, 10. aprila obisk Jožefa Školca, ministra za kulturo, in 15. aprila obisk Viktorije Potočnik, ljubljanske županje.

In na koncu, vendar ne kot najmanj pomembna, med "drugo" sodi še majska podelitev Valvasorjeve nagrade in priznanja za dosežke v muzealstvu, saj so bile dobitnice letošnjega (skupnega) priznanja kar tri sodelavke Slovenskega etnografskega muzeja: kustodinji mag. Mojca Terčelj in Polona Sketelj ter muzejska svetovalka mag. Marjeta Mikuš.

Muzejsko igrišče (foto S. Kogej Rus, junij 1999).

NA KRATKO O INVESTICIJAH IN VZDRŽEVANJU

Do konca junija smo realizirali odobreni nakup opreme za naš avdiovizualni laboratorij (delno) in fotografski atelje, kupili odobreno opremo za Muzej grad Goričane in izpeljali zamenjavo žlebov na goričanskem upravno-depojskem poslopju.

Projekt naše razstavne hiše in drugih objektov na jugu Metelkove je kljub vloženi energiji že nekaj časa v nerazumljivem in nerazumnem mrtvem teku. Po uspešnih pogajanjih z nagrajenima projektantoma smo že skoraj pol leta "tik pred podpisom pogodbe". Objekti, ki nas obdajajo, medtem vidno propadajo. Dobivamo občutek, da smo moteč urejen element v cenеноm odprtem filmskem studiu z naravno pojovno sceno.

Po majski novici, da so za to leto na razpolago sredstva za nadaljevanje prenove dvorca Goričane, pa ponovno odpiramo to zastalo gradbišče. Do konca junija smo pregledali staro dokumentacijo in pogodbe, izbirali ter v juliju izbrali inženiring, v sodelovanju z občino Medvode sestavili strokovno komisijo za izbor izvajalca in 20. avgusta objavili javni razpisi.

IN ZA KONEC

Poslovali smo pozitivno - z dodatnimi sredstvi v višini polletne izgube iz leta 1998, ki še vedno niso vključena v dvanajstine in pomenijo le polovico dodatnih sredstev, potrebnih za delovanje muzeja po preselitvi v lastno muzejsko hišo na Metelkovi. Naše lanskoletne zadevne ugotovitve in utemeljitve primanjkljaja so tako še vedno aktualne.

Inja Smerdel